

Politik og bemærkede, at jeg ganske stille havde flyttet hele den politiske Forhandling over til et Spørgsmaal til Socialdemokratiet. Maa jeg berolige det ærede Medlem med, at der har ikke ligget noget som helst saadant indenfor min Hensigt, jeg har intet Øjeblik tænkt paa at tilsløre det stærke Modsetningsforhold, der bevidst for alle er mellem Venstre og Socialdemokratiet. Men det, jeg har villet fremhæve, er Stillingen overfor den hele saglige Forhandling, der naturligt maa være om mange Forhold og Forslag her paa Rigsdagen mellem de forskellige Partier; og dér har vi fra Venstres Side altid understreget og altid ønsket, at der skulde være en saa god Forhandling mellem Partierne som muligt og ud fra vore Standpunkter ønsket, netop ogsaa naar Talen var f. Eks. om sociale Forslag, at man i saa vid Udstrækning som muligt kunde tale sig til Rette. Det bliver da et Spørgsmaal, om man, med Anerkendelse af de forandrede politiske Forhold, der er indtraadt, med Anerkendelse af det politiske Førerskab, som Valgene har skabt, vil indrette sig paa at komme Regeringen i Møde paa saglig Vis. Det var det, der laa i mine Bemærkninger, og det var derom, jeg udtalte en vis Formodning med Hensyn til Socialdemokratiets Holdning; jeg kunde tænke mig, at man paa flere Omraader lettere kunde komme i den saglige Forhandling med dette, end Tilfældet har vist sig for de Radikales Vedkommende, i alt Fald under det ærede Medlems Ordførerskab — ogsaa nu efter Valgene —, hvorigennem det er tydeligt og klart, at det, det ærede Medlem tilsigter, er ikke nogen stor Mulighed for den rette saglige Forhandling.

Det ærede Medlem havde nogle Bemærkninger til mig angaaende Kulindkøbene og den Kommission, der har været nedsat angaaende Brændsel m. m. Det ærede Medlem sagde, at jeg kun ganske svagt havde bidraget til, at der kunde komme et vist Fællesskab med Hensyn til Overvejelserne om Kulindkøb. Det er ganske forkert. Det ærede Medlem nævnte i denne Forbindelse Pressefællesindkøbsforeningen, men jeg vil gøre det ærede Medlem opmærksom paa, at det, som der her er Tale om, er en ganske frivillig Foranstaltning, ikke nogen Statsforanstaltning, og det, jeg tilsigtede med den Anmodning, jeg gennem Statens Kulfordelingsudvalg fik givet de store Indkøbere, var netop ogsaa, at de frivillig skulde træde sammen og overveje Indkøbene. Forholdene var i Forsommeren, da dette Ministerium tiltraadte, saaledes,

at der var sket en betydelig Indskrænkning i Tilførslerne her til Landet, og den 11. Maj henstillede Den overordentlige Kommission, at der blev grebet til ganske ekstraordinære Foranstaltninger for at faa Kultilførsler til Landet. Det skete ogsaa ved en Række Foranstaltninger fra Ministeriets Side, som bidrog dertil. Men den Vej, man ikke ønskede at gaa fra dette Ministeriums Side, var at etablere Statsindgreb, en Statscentral, Statsindkøb o. s. v., men man ønskede paa alle Maader at bidrage til, at det private Initiativ kunde gøre sig saa stærkt gældende som muligt. For øvrigt har vi — det maa jeg i denne Forbindelse oplyse — oplevet en historisk Uge her i Landet med Hensyn til vore Kultilførsler, idet vi i Ugen til 6. November var nede paa ca. 1 400 Tons fra England og Tyskland tilsammen, noget, der selvsagt overhovedet ikke har fundet Sted tidligere.

Det ærede Medlem bebrejdede mig ogsaa, at jeg ikke straks var gaaet til Nedsættelse af Kommissionen angaaende Brændsel. Det lyder for øvrigt noget mærkeligt, at det ærede Medlem saaledes stiller sig i Positur, eftersom han selv, da han var Minister, i høj Grad savnede praktisk Initiativ paa disse Omraader. Men jeg vil gerne med Hensyn til denne Bemærkning fra det ærede Medlems Side sige, at det kunde ikke falde mig ind at nedsætte en Kommission, der skulde overveje, hvorledes man mest virkningsfuldt skulde raade Bod paa de uheldige Følger af de Bestemmelser, der er truffene vedrørende Tørvetransporterne og Brunkullene under det ærede Medlems Ministerægide. Tværtimod var det naturligt at faa disse Forhold rettet straks uden en Forsinkelse gennem en Kommissionsbehandling, og det var det, der skete. Det skete ganske simpelt ved en Forhandling mellem Trafikministeren og mig, og det skete gennem Nævnets Indstilling om at gaa bort fra Statsdrift vedrørende Brunkul og over til at lade Driften forpagte bort, og da var der ikke mindste Grund til at faa Kommissionsovervejelser paa dette Omraade. Derimod er der Grund til at faa, ikke en Kommission, men en teknisk Bistand for Indenrigsministeriet til at overveje de forskellige Forslag, der fremkommer om særlige nye Ideer vedrørende Udnyttelse af Vand- og Vindkraften, og et saadant teknisk Udvalg er det, jeg har meddelt Tinget vilde blive oprettet til Indenrigsministeriets Bistand. Der vil da igennem et saadant Udvalg kunne ske Indstilling om at give Tilskud til Forsøg paa Omraader, hvor det viser sig, det vil være heldigt, at man fra